

[Landbrugsministeren.]

sammenlignet med de stigninger, vi har set inden for andre områder. Man kan f. eks. som hr. Fuglsang sammenligne med lønområdet. En stigning på omkring 0,3 pct. kan vel næppe siges at undergrave købekraften og berettiger efter min opfattelse ikke til forbrugertilskud.

Fuglsang (DKP):

Det er ikke, fordi vi fra mit partis side har noget som helst imod, at landbrugsproducenterne sikres en rimelig indkomst for deres varer, i dette tilfælde de husdyrprodukter, som jo er grundlaget for det mindre landbrug. Det, som jeg er noget bekymret for, er, om disse stigninger ikke alligevel i længden vil påvirke hele prisniveauet. Alle erfaringer viser jo, at det i og for sig ikke er det, producenterne får, som er skyld i de højere fødevarerpriser, men det er fordyrelser på vejen fra producent til forbruger, og det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet, om man ikke vil gribe ind her. Vi har jo netop set, at f. eks. kødpriserne i slagterbutikkerne ingeni lunde afspejler de svingninger, som finder sted ude hos producenterne. Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål, om regningen bl. a. ved denne lejlighed kunne tænke sig at undersøge hele forholdet med priser og avancer i omsætningens forskellige led mellem landbrugsproducenter og forbrugere, og om man vil foretage skridt til at forsøge at hindre de uheldige svingninger, som finder sted dér?

Landbrugsministeren (Kofoed):

Monopoltilsynet foretager jo løbende undersøgelser af, om priserne er rimelige, og om avancerne er rimelige de forskellige steder, og jeg kan ikke se andet, end at en almindelig konkurrence er den eneste måde, hvorpå man kan få den rigtige pris frem. Jeg kan også oplyse, at i Danmark er omkostningerne i distributionsleddet mindre end i de øvrige fællesmarkedslande og lavere end i mange andre lande.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om omnibus- og fragtmandskørsel [af Bodart m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 1965, fremsættelsen i tidenden sp. 2875).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Damsgaard*):

Det af medlemmerne hr. Bodart, hr. Hans Bjerregaard og hr. Poulsaard fremsatte forslag til lov om ophævelse af lov om omnibus- og fragtmandskørsel forekommer mig så uovervejet og lidet gennemtænkt, at jeg ikke skal ofre så forfærdelig mange ord derpå — dog lidt flere end forslagsstillerne selv har gjort i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsestalen, som begge er meget kortfattede.

Jeg har ikke mindst på grundlag af formuleringen af de meget få bemærkninger, der findes til lovforslaget, stærkt på fornemmelsen, at forslagsstillerne med forslaget har haft til hensigt ikke alene at gøre buskørslen, men også godskørslen fri. Således som lovforslaget er formuleret, omfatter det imidlertid kun buskørslen. Reglerne om fragtmandskørsel, det vil sige godskørsel i fast rute, er ved lov nr. 364 af 13. juni 1973 § 3 udgået af den lov, forslagsstillerne vil ophæve, og findes nu sammen med reglerne for den almindelige ikke-rutebundne vognmandskørsel i lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøj.

Jeg må imidlertid holde mig til lovforslaget, som det foreligger formuleret, og vil derfor i det følgende koncentrere mig om buskørslen. Den tanke, at buskørsel i et moderne, udviklet samfund skulle kunne udføres helt frit, forekommer mig ærlig talt meget forunderlig. Hvis det er opfattelsen hos forslagsstillerne, at det ikke er en samfundsmæssig opgave at sikre, at der stilles det bedst mulige kollektive trafikapparat til rådighed for borgerne, så de har rimelig mulighed for at blive befordret f. eks. fra bopæl til arbejdsplads, undervisningssted, servicecenter m. v., men at enhver tværtimod skal skotte sig selv, ja, så kunne jeg måske forstå forslaget. Men jeg vil straks